

[Ole Espersen.]

lig indflydelse på en øget kontrol med brug af fællesmarkedets midler.

Dernæst foreslås det i konventionen, at det bliver Parlamentet, der skal godkende Fællesskabernes regnskaber. Hidtil har Rådet foretaget denne godkendelse, nu skal Parlamentet gøre det efter indstilling fra Rådet. Endvidere skal Parlamentet høres over de regnskabsregulativer, som man skal arbejde efter i Fællesskaberne.

Den væsentligste ændring er vel nok den, at Parlamentet nu får kompetence til at forkaste EF's budget som helhed. Det er en beføjelse, som Parlamentet selv og Kommissionen har menet at Parlamentet allerede har i dag. Men det har der altså været tvivl om: Rådet har ikke ment, at Parlamentet havde denne beføjelse. Nu tildeles den udtrykkeligt Parlamentet, og det er altså den væsentligste ændring.

Men denne ændring er klausuleret på forskellig måde. For det første skal der være vægtige grunde, der taler for en forkastelse; det skal ske med et kvalificeret flertal. Og det er således, at man efter initiativ fra dansk side yderligere i de interne bestemmelser har fastsat, at en forkastelse kun kan ske under angivelse af detaljerede begrundelser og kun kan ske, hvis disse begrundelser ikke er indbyrdes modstridende. Det vil altså sige, man kan ikke danne et flertal imod budgettet ved hjælp af forskellige grupperinger, som har forskellige hensigter med deres forkastelse af budgettet.

Det er selvfølgelig tanken, at disse regler, som er optaget i de nugældende procedureregler for Parlamentet, og som vi har fået løfte om også bliver optaget i de kommende, skal forhindre, at budgettet forkastes, uden at der er enighed om noget andet positivt, og derved bliver resultatet naturligvis, at det bliver betydelig sværere at forestille sig, at budgettet overhovedet bliver forkastet. Jeg tror, at de fleste parlamentarikere vil kunne tilslutte sig, at man giver EF-Parlamentet større kontrolbeføjelser over for budgettet. Der er tale om et meget stort budget, der er tale om et meget stort bureaukrati — ordet bureaukrati brugt i rent objektiv forstand — og det forekommer i hvert fald mig tvivlsomt, om der kan siges at være en egentlig parlamentarisk kontrol

overhovedet med dette budget og dette store maskineri i dag.

Den åbenhed, som EF-Parlamentet arbejder under, og de øgede kontrolbeføjelser, som Parlamentet nu får tildelt, vil bevirke, at Parlamentets kontrolmuligheder øges, og det kan ud fra et demokratisk parlamentarisk synspunkt kun være tilfredsstillende. Derfor kan den socialdemokratiske gruppe tilslutte sig dette forslag til folketingsbeslutning.

Arne Christiansen (V):

Jeg skal på venstres vegne tilslutte mig forslaget til folketingsbeslutning om ratifikation af traktaten om udvidelse af Europa-Parlamentets beføjelser på det regnskabs- og på det budgetmæssige område.

Venstre finder det naturligt, at Europa-Parlamentet overlades væsentlige beføjelser med hensyn til disse anliggender. Kontrollen med Fællesskabernes budget og regnskaber er en krævende opgave, og det er vigtigt, at dette sker på et så forsvarligt grundlag som overhovedet muligt. Til at varetage denne opgave er Europa-Parlamentet selv sagt i en langt bedre position end de nationale parlamenter, der i forvejen skal tage sig af kontrollen med tilsvarende opgaver på det nationale plan, opgaver, der i de enkelte medlemslande jo kræver en meget betydelig parlamentarisk indsats og giver anledning til betydelig politisk opmærksomhed.

Også det forhold, at Fællesskaberne efterhånden råder over ganske store såkaldte egne midler, i øjeblikket stort set kun hidrørende fra toldafgifter og landbrugsafgifter, men på et senere tidspunkt også fra landenes opkrævning af merværdiafgift, gør det naturligt, at det er et fællesskabsorgan, der varetager budgetkontrollen og har beføjelser til at ændre, vedtage eller forkaste budgetterne.

Oprettelsen af en uafhængig revisionsret med henblik på styrkelse af kontrollen med Kommissionens forvaltning af budgettet må også siges at være et heldigt skridt, som venstre kan tilslutte sig. Som man ved, hævder både Kommissionen og Europa-Parlamentet, at Parlamentet allerede besidder retten til total forkastelse af fællesskabsbudgettet. Det foreliggende forslag